

כיצד מגרשים מסתננים ?

אין אנחנו יכולים לעבור בשתיקה על האשמות הכבדות שהוטחו בפנינו ושהידהו בעולם כולו. אין אנחנו יכולים גם להסתפק בהצהרות סתמיות. חייבת להיערך חקירה ציבורית כנה. ואם ימצא שבוצעו מעשים לא היגנים — חייבים האחראים לבוא על עונשם.

ולאו דוקא מחשש "מה יאמרו הגויים". שום חברה בריאה אינה יכולה לסבול כי באחת מפינות חייה — ולוא גם תהיה פינה אפלה ורחוקה — יבוצעו מעשים הסותרים את החוק, את המוסר, את ההגיונות האנושית. כי אם ניתן לנגע כזה לגדול כיום, כשהוא מכון כלפי "זרים" — מי יתן לנו ערובה שמחר לא יהיה מכון כלפי "אויב פנימי" ומחרתיים כלפי כל יריב פוליטי? לא יתכן מוסר-על-תנאי. ולא יתכן שנחנך חלק מן הדור הצעיר ביותר ברוח הפורקת את מצוות האנושות.

ההסתננות היא מכת המדינה. לא נמוע אותה במעשיה-פקר. נוכל לצמצם אותה ע"י שיטות-מלחמה יעילות יותר: יחידות נידות יותר, קשר מהיר יותר, הגנה מקומית יעילה יותר. אולם פתרון סופי לבעיה זו יכול לבוא רק עם הרחקת הפליטים הערבים מגבולנו ושיקומם.

מעטים יודעים להעריך באיזו מידה מרעילים הפליטים המיואשים את האווירה בכל ארצות ערב, באיזו מידה הם משחיתים את הסיכויים להסדר של שלום. כל החוזרים מסיוור בארצות ערב תמימים בדעה שזהו המכשול הגדול ביותר לחיסול מצב המלחמה. כל מסתנן החוזר מ"טויל" בישראל כשבפיו סיפורי-זוועה שופך טיפת-שמן נוספת על מדורות השנאה. הערך המעשי להפחדת מסתננים-בעתיד ממוקפק. הנוק המידי, המוחשי, ברור ובלוט.

אנו קוראים בכל יום על מעשי המסתננים ועל דרכי המלחמה בהם. מרוב הרגל נוטים אנחנו לשכוח שהמדובר כאן לא ב"בעיה" מופשטת — אלא כאנשים חיים. טרגדיה גדולה היא, אכזרית ומועזת. תמונות מעטות אלה באות להזכיר לנו עובדה קטנה זו. הן צולמו על ידי מקסיים סלומון, סופר "העולם הזה", בשעה שנלווה אל אחד הפטרולים הלוחמים במסתננים.

תפקיד קשה הוא. חיילים בעלי נסיון קרבי יודעים מה קל היה, בעצם ימי הקרבות, להסתנן בלילה בין משלטי אויב צפופים. והנה יש לנו, כיום, גבול אינסופי. ומעבר לגבול יושבים פליטים מזוירעב ומריינפש, שאין להם מה להפסיד, והשונאים את תושבי ישראל שנאת-מוות.

שום מדינה אינה יכולה לסבול שאנשים מזויינים יעברו את גבולותיה בלילות — קל וחומר כשאנשים אלה באים כדי לשדוד. תהיה הטרגדיה האישית של אנשים אלה כאשר תהיה — המדינה מצוה להגן על חי תושביה ועל רכושם. לאותם החיילים והשוטרים הממלאים תפקיד זה מגיעה תודת כולנו.

אולם...

אולם אין המדינה יכולה להרשות לעצמה להניח ליחידים לבצע — ולוא גם מתוך אידיאליזם מסולף — מעשים המכתימים את שמנו בעיני העולם ובעיני עצמנו.

יכול להיות שלא מעטים הם הסבורים שהטלת אימה על המסתננים היום היא הדרך היחידה למנוע הסתננות מחר. הנסיון כבר מוכיח שגם מבחינת היעילות זוהי שיטה מוטעית. מסתננים אלה אינם שודדים-מקצועיים. הם פליטים מריינפש, שאין להם מה להפסיד. מעשים אכזריים לא יעצרו אותם.